

"תערוכות תל-אביב" / הארץ / 2.4.65 / תע' יחיד / גלריה "דוגית" / תל-אביב

365 ציורו של דוד מסר משתייך לאסכולת פאריס היהודית. בציור זה נפגשים האקספרסיוניזם העז, הקרוב ברוחו לחיים סוטין, והנטייה לפנטאסט, מהסוג המופיע בהקשר לציורו של מארק שאגאל. אין דוד מסר מנסה להסוות השפעות אלה; להפך, בציוריו הסתמכות והזדהות גלויה עם צורות הסתכלות אלה, בתוספת יכולת ציורית שהתפתחה תוך שנים רבות והגיעה לרגישות הראויה לציון. אם בחלק מהציורים אפשר למצוא דחיסות מה, דבר אופייני למדי לציור אקספרסיוניסטי, הרי באלה המאוחרים יותר, מגיע דוד מסר לחלוקה משכנעת יותר

של משטחים עמוסי פרטים מול משטחים פשוטים יותר, המשווים יתר עוצמה לאלה הראשונים. לאחר תהליך ארוך (החל דווקא בגישה קוביסטית), הגיע דוד מסר לציור תרבותי ועז־מבע, גם אם אין הצד האישי מודגש בו במיוחד.

יואב בראל, בין פיכחון לתמימות: על האמנות הפלסטית בשנות ה-60 בתל אביב, מוזיאון תל אביב לאמנות, 2004